

- 4) Er UPN's artikel 62, stk. 2, som for gerningsindholdet besiddelse af psykotrope stoffer og rusmidler i store mængder som fortolket af polske nationale domstole fastsætter en højere straf, ikke i strid med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling (artikel 14 [i den europæiske menneskerettighedskonvention] og artikel 20 og 21 [i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder], sammenholdt med artikel 6, stk. 1, [i EU-traktaten])?

⁽¹⁾ EUT L 335, s. 8.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Chełmnie (Polen) den 29. oktober 2018 — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) mod ZP

(Sag C-671/18)

(2019/C 65/30)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Sagsøgt: ZP

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 2, litra i), nr. iii), og artikel 20, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009 ⁽²⁾ fortolkes således, at den pågældende ret kan afslå at fuldbyrde en afgørelse fra en anden myndighed i udstedelsesstaten end en domstol, hvis den fastslår, at forkyndelsen af afgørelsen er sket på en måde, som tilsidesætter den berørtes ret til et effektivt forsvar for en domstol?
- 2) Navnlige: Kan afslaget støttes på, at det konstateres, at den berørte person, der som regel opholder sig i fuldbyrdestaten — til trods for, at de gældende regler i udstedelsesstaten for forkyndelse og fristerne for at anfægte en afgørelse som omhandlet i artikel 1, litra a), nr. ii) og iii), i Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA var overholdt — på det trin i proceduren, der går forud for indbringelsen af sagen for retten, ikke havde nogen reel og effektiv mulighed for at forsvare sine rettigheder, idet fristen for at reagere hensigtsmæssigt på afgørelsen om pålæggelse af sanktionen var utilstrækkelig?
- 3) Kan omfanget af den retsbeskyttelse, der gælder for personer, som skal pålægges en bøde, i henhold til artikel 3 i Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA afhænge af, om sagen vedrørende udstedelse af bøden er en administrativ sag, en sag om overtrædelse af ordensforskrifter eller en straffesag?

- 4) Er det i lyset af de mål og principper, som er forankret i Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA, bl.a. i artikel 3, tilladt at fuldbyrde afgørelser, som er truffet af en anden myndighed i udstedelsesstaten end en domstol, og som er truffet på grundlag af udstedelsesstatens bestemmelser og drager den person til ansvar for en overtrædelse af færdselsloven, i hvis navn køretøjet er indregistreret, dvs. afgørelser, som alene støttes på de oplysninger, der er indhentet gennem den grænseoverskridende udveksling af motorregisterdata, uden at der er gennemført nogen efterforskning i sagen og navnlig uden at den faktiske gerningsmand er fastslået?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 76, s. 16

⁽²⁾ Rådets Rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26.2.2009 om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA, rammeafgørelse 2005/214/RIA, rammeafgørelse 2006/783/RIA, rammeafgørelse 2008/909/RIA og rammeafgørelse 2008/947/RIA samt styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen (EUT L 81, s. 24).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 6. november 2018 — TK mod Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

(Sag C-708/18)

(2019/C 65/31)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TK

Sagsøgt: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 8 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 7, litra f), i direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, og navnlig artikel 5, stk. 2, i lov nr. 677/2001 og artikel 6 i afgørelse nr. 52/2012 fra ANSPDCP (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, den nationale tilsynsmyndighed for behandlingen af personoplysninger), hvorefter videoovervågning uden den registreredes samtykke kan anvendes dels for at tilvejebringe sikkerhed for og beskyttelse af personer, genstande og værdier, dels for at forfølge legitime interesser?
- 2) Skal artikel 8 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den begrænsning i udøvelsen af rettigheder og friheder, som følger af videoovervågning, er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, opfylder nødvendighedskravet og forfølger almene hensyn eller svarer til behovet for at beskytte andres rettigheder og friheder, såfremt operatøren kan træffe andre foranstaltninger for at beskytte den omhandlede legitime interesse?
- 3) Skal artikel 7, litra f), i direktiv 95/46 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger fortolkes således, at den registeransvarliges »legitime interesse« skal være dokumenteret, eksisterende og effektiv på tidspunktet for behandlingen?